

## Zanimivi računi.

Kdor pokadi na dan pet najcenejših cigaret, zakadi na mesec 50, oziroma 31 Din. Ker je takih kadilcev, ki bi pokadili na dan samo pet cigaret, malo, lahko računamo, da zakadi najbolj skromen kadilec mesečno do 30 Din. Od kajenja nima dejansko nikdo nič; ves ta denar je torej zanj izgubljen. Pravijo, da se kadilec ne more odvaditi kajenju. Ta ali oni morda res nima toliko moči, nekaj pa lahko vsak stori. Najbolj »strastni« kadilec premore toliko moči, da si pritrga na dan vsaj eno cigareto. Tako prihrani na mesec najmanj 30 cigaret, kar stane 6 Din. Malenkost, kajne? Res, malenkost, a glejte, kaj se s to malenkostjo lahko napravi?! Vsakdo se lahko zavaruje za mesečnih 5 Din pri »Karitas«. Teh 5 Din mu potem nudi stoteren, tisočeren sad. Če je kdo star ob sklenitvi zavarovanja 24 let in plačuje mesečno (skozi 20 let) 5 Din, je zavarovan za 2250 Din. Če je star 34 let, je zavarovan za 1750 Din. Če je star 74 let, je zavarovan za 340 Din itd. Malenkostna vsota 5 Din dela torej čudeže, in sicer naraste tem bolj, čim mlajši je kdo takrat, ko se zavaruje... Može in fantje, nekoliko računite in premislite, kako korist boste imeli, če si na dan pritrgate po eno ali dve cigareti ter se za mesečni prihranek zavarujete pri »Karitas«. Radi pritrgovanja pri kajenju ne boste imeli nikake škode, od zavarovanja pa bodo imeli domači korist. Poskusite, ne bo vam žal! Potrebna pojasnila in navodila dobite pri zastopnikih »Karitas« in Vzajemne zavarovalnice ter pri vodstvu »Karitas« v Mariboru, Orožnova ulica 8.

Šča 1. dr. Kar se vsega tega tiče, je treba naglasiti, da bi se moglo s skoraj 80%no doklado na neposredne davke v zadnjih letih že marsikaj napraviti, kar pa se je napravilo, se je napravilo iz prispevkov banovine. Ljutomer je kulturno in gospodarsko središče Murskega polja in se je kot tak vedno zavedal svojih dolžnosti napram okolici, katero je ob vsaki priliki najizdatneje materialno in moralno podpiral, pravi dopisnik nadalje. Res bi radi vedeli, koga in kdaj je Ljutomer v okolici tako izdatno podpiral; kakšne strankarske prijatelje že, s tem pa ni podpiral okolice. Ljutomer je imel vedno velike koristi od okolice, zlasti trgovci, čeravno so bili ob vsaki priliki proti njej, okolica pa od Ljutomera prav malo ali nobenih. Dalje pravi, da kmetstvo in vinarsko prebivalstvo občine Ljutomer-okolica gotovo nima interesa na tem, da bi z združitvijo oviralo napredek mesta kot takega, sigurno pa tudi ni pripravljeno prispevati, zlasti v današ-

njih težkih gospodarskih prilikah, za razvoj mesta s tem, da bi prevzelo obveznosti za plačilo velikega dolga, ki ga ima mesto. V velikih skrbih so gospodje za okoličane, ki so pa čisto nepotrebne. Pri pametnem gospodarstvu je Ljutomer sam zmožen odplačevati svoje dolgove in skrbeti za razvoj mesta z dosti nižjo doklado, kakor je že več let bila. Združitev obeh občin je velikega gospodarskega pomena za obe občini in če bi šlo to gotovim gospodom v njihov politični račun, bi seveda govorili drugače tudi tedaj, če bi Ljutomer v resnici imel od združitve škodo. JRZ presoja vso zadevo iz gospodarskega stališča, JNS pa iz čisto političnega.

Veržej. V starodavnem Veržaju lepo napredujemo. Cerkev imamo lepo; trg pri cerkvi smo si lepo navozili, da nam ni treba ob dežju po blatu hoditi. Vsako leto se nekaj hramov nanovo pozida, letos se bodo celo štirje. Ker je bil 6. maja praznik, je bil živinski in kramarski sejem dne 7. maja, na katerega so prignali precej lepe živine, ki je bila skoraj vsa prodana; cene so se nekoliko dvignile. Mura nam trga na dveh krajih obrežje; ako ne bo hitre pomoči, si bo naredila drugo strugo; dosti bo škode na zemlji in velika je nevarnost za železniški most.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Kljub slabim časom smo imeli dve poroki. Prvi se je poročil Janez Dimnik z Marijo Kovačec iz Smoljce. Dalje je stopil pred poročni oltar vrl fant Leopold Zelenik, posestnik iz Rjavec; da bi mu bila življenjska pot lažja, si je izbral za družico zgledno Marijino družbenico in cerkveno pevko Geneveto Rajsp, posestnikovo hčer iz Vitomarškega vrha. Ženin je bil član Apostolstva mož in fantov ter vnet dopisnik »Slov. gospodarja«, kateri je v njegovi hiši atalen gost. Tudi nevesta

### Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavi, posebno zapeki, z uporabo naravne

**FRANZ-JOSEFOVE**  
grenčice.

**FRANZ-JOSEFOVA**

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Šele kraj meseca se je podal do bližnje kmetije, da bi kupil kruha in sira. Začudil se je, ko je videl, kako zapeti so bili domači, ki so bili druge mali tako prijazni, in kako so se ga skoraj bali. Počasi je spravi iz njih, da se je neki mlad kmet z Gore izgubil in da že več ko pet tednov ni kaj čuti o njem. Na lov da je šel, so pravili ljudje, in da se ni vrnil. Jagar je kmalu razbral, da njega dolžijo, da ga je on ustrelil, ker mu je zašel v lovišče. Bridko se je zasmeljal in rekel: Vsakemu svoje! Nič ni oporekal, niti ni tajil, kakor bi bil po resnici lahko; saj mu je bilo prav, če so se ga ljudje bali. Bolj ko se ga bojijo, je menil, manj si bodo upali na njegove gamse.

Pa še nekaj drugega je zvedel jagar; to mu je razburilo kri, da ne kmalu kaj tako. Povedali so mu, da se je Špela zadnje dni pusta potepala z Lavrinčcem, s sodnikovim, in se vlačila zunaj v mestu z njim. Bojda sta bila večkrat tako pijana in razuzdana, da sta bila pravo pohujšanje in so ju morali neki večer celo zapreti. Le malo je manjkalo, pa bi bili Špeli vžgali sramotno znamenje in ji porezali lase; tako so namreč v starih časih kaznovali nesramnice. Na sramotni oder pa so jo itak postavili. Pet ur je morala stati na sramoti sredi mesta, s slavnatim vencem okoli vratu; potem pa so ju z Lavrinčcem s šibami spodili iz mesta. Šmarčani in Kapelčani se hudo jezijo; saj spravita taka nesramneža ves kraj ob dober glas.

Jagar je poslušal in mrko gledal predse. Potem se je naglo poslovil in se je napolil nazaj v svojo planino. V duši mu je divjal vihar... Ta Špela, ta kača, ničvrednica! Najprej se je delala, kakor da brez njega ne more živeti; slinila se je okoli njega in se mu nastavljala, kjer je le bolj mogla. Komaj nekaj dni nato pa se že obeša na tega babjeka Lavrinca in se vlačijo z njim Bog ve kod. In tiste lepe denarje, ki jih je jagar izvalila! Le za to jih je bila potrebna, da jih je mogla na veselica zabiti.

Da so jo na sramoto postavili, to ji je iz vsega srca privoščil. Naj bi ji bili odrezali lase pa še nos! Toda njega, jagra, mora biti sram, pred vsem svetom sram, da je s tako žensko, ki so jo javno zaznamovali kot ničvrednico in nesramnico, kdaj kaj imel. Za vse ga je ogoljufala, za čast, za poštenje, za denar.

Ko je prišel do Slemenca, je preudarjal, ali ne bi zavil dol na Fužino, da bi Špeli pošteno povedal, kaj misli.

Nak, si je mislil, s to žensko ne mara več govoriti, še pogleda je ne več, kakor da je ni na svetu...

Toda ena reč ga le družijo z njo: tista nesrečna tatvina v šmarnski cerkvi. Skupaj sta jo izvršila.

Še to prekleto vez mora raztrgati. Čim bo mogel, bo šel po ukradene reči in jih bo zagnal Špeli skozi okno...

je iz krščansko zavedne hiše. Pred poročnim oltarjem je domači g. župnik v jedrnatih besedah orisal njuno lepo mladeniško in dekleško življenje. Novoporečenca naj obilo blagoslovi presv. Srce Jezusovo tja do skrajnih mej človeškega življenja!

Loče pri Poljčanah. Kufri gor — kufri dol: Hm! Kaj pa že zopet imajo v Ločah? Nič posebnega. Le naša občinska pisarna se je pred kratkim preselila od Hönnigmanna k šketu. Pravijo, da bo tako bolje. Seveda vsem to ni prav. Pa marsikaj vsem ni prav, pa mora biti prav. Tudi se je preselil naš trgovec Kačičnik od Flecka h Krautsdorferju. Ja, pa še našo cesto na pokopališče popravljamo in še druge, da kdo v blatu ne ostane, če pride k nam. Saj se je zadnjič zgodila nesreča, da so zlikovci prišli do nekega kolesa in so sapa spustili. Ta sapa pa je bila posebne vrste, ker stane za dvojce koles 100 dinarjev. Sicer pa menda zato, ker je priromala iz sosesčine, ki je tam nekje za ločkimi šumami, kakor pravi Pavliha. Hudo je že to! Pa kaj se hoče, če tam v naši dragi sosesčini »ženske hlače nosijo« in hočejo vse komandirati tja do zadnjega cestnega pometaja, če ga sploh imajo. Toda skomine se naj le cedijo, a Ločani smo toliko tudi prevečani, da še do danes zraka nismo plačevali in ga tudi ne bomo. Saj Pavliha pravi, da je že večkrat srečal tam za šumami neko osebo, ki je bila hujša od Sokratove žene. Pa je znala s pomijami ugnati človeka. Toda mi damo pomije raje pujskom, da se potem priko-bacajo pod jesen ali na zimo na prijazno mizo. So pa ljudje okrog nas, ki hodijo svoje pomije po Konjicah prodajat. Bog jim trgovino lepo blagoslovi in basta!

Loče pri Poljčanah. Ni samo blata pri nas, je tudi lepa pomlad in še dokaj cvetja, ki ga pridne čebelnice obirajo in sladki med nosijo v svoje hišice, da bo kaj za zimo in še za gospodarja kaj priboljška. In zato je treba tudi, da te pridne živalice poznamo, jim pomagamo z umno čebelorejo pri njih delu. Da se to doseže, priredijo vrli čebelarji konjiškega okraja v naši župniji 23. maja ob 9. uri čebelarstvo predavanje. Predavanje se vrši na domu Olup Nandeta, Breg 3, p. Loče, ob vzorno urejenem čebelnjaku. Predava znani čebelarji strokovnjak č. g. Petermel Henrik, upokojeni župnik. Čebelarji ko-

bra, ki jo je bila med svetovno vojno iztrebila brčkone kakšna italijanska vojna ladja.

### Najstarejši sladkor

Japonsko mesto Nara hrani najstarejši kos sladkorja na svetu. Ta sladkor je star najmanj 1200 let. V letih 710 do 784 je bilo mesto Nara prestolnica Japonske. Njegovi prebivalci so poznali niz zdravil, ki so bila drugim ljudstvom neznana. V zabojih iz tedanjih časov so našli tudi košček sladkorja iz sladkornega trsa. To je bil prvi poskus za pridobivanje sladkorja na svetu. Japonci so torej poznali sladkor že pred več nego tisoč leti, dajali pa so ga v prvi vrsti b...om za krepčilo.

(Dalje sledi.)